

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія економіки та управління

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

з навчальної дисципліни «Інвестування»
обов'язкових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Облік і аудит

за темою № 9 – Використання інвестицій

Харків 2021

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 23.09.21 № 8

СХВАЛЕНО

Методичною радою
Кременчуцького льотного
коледжу
Протокол від 22.09.21 № 2

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково-методичної ради
ХНУВС з гуманітарних та соціально-
економічних дисциплін
Протокол від 22.09.21 № 8

Розглянуто на засіданні циклової комісії економіки та управління, протокол
від 31.08.21 № 1

Розробники: викладач циклової комісії економіки та управління, спеціаліст
вищої категорії, викладач-методист, Водолазська Н.В.

Рецензенти:

1. Доктор економічних наук, професор кафедри бізнес адміністрування, маркетингу і туризму Кременчуцького національного університету ім. М. Остроградського – Дружиніна В.В.
2. Кандидат економічних наук, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, викладач циклової комісії економіки та управління КЛК ХНУВС Пушкар О.І.

План лекції:

1. Матеріально-технічне забезпечення інвестиційного проекту
2. Етапи прийняття інвестором виконаних робіт і готових об'єктів

Рекомендована література:

Основна

1. Бутко М. П., Бутко І. М., Дітковська М. Ю. Менеджмент інвестиційної діяльності : підручник / [та ін.] ; за заг. ред. М. П. Бутка. – К. : Центр учбової літератури, 2018. – 480 с.
2. Боярко І. М. Інвестиційний аналіз: Навч. посіб.— К.: Центр учбової літератури, 2011.- 400 с.
3. Дука А.П. Інвестування: Теорія та практика інвестиційної діяльності: Навчальний посібник — К.: Каравела, 2012. — 432 с
4. Сазонець І.Л. Інвестування: Підручник. / І.Л.Сазонець., В.А Федорова - К.: Центр учбової літератури, 2016. - 311 с.
5. Омелянович Л.О. Інвестування : Підручник / Л.О. Омелянович., О.В Веретенникова., О.Ю Руденок., Д.В Фірсов. — К. : Знання, 2012. — 278 с.
6. Ільчук В. П. Інвестування: Підручник — Чернігів : Черніг. нац. технол. ун-т, 2014. - 355 с.
7. Луців Б.Л., Кравчук І.С., Сас Б.Б. Інвестування: Підручник. й Тернопіль: Економічна думка, 2014. - 544 с.
8. Шевчук В.Я. Рогожин П.С. Основи інвестиційної діяльності. – К.:Гене́за , 2014.- 384с.

Додаткова

9. Вовчак О. Д. Інвестиційне кредитування : Навчальний посібник - 2-ге вид., перероб. і доп. — Київ : Знання, 2013. — 227 с.
10. Костюкевич Р.М. Інвестиційний менеджмент: Навчальний посібник – Рівне: НУВГП, 2011. – 270 с.
11. Садловська, І. П. Інвестиційний менеджмент : Навчальний посібник — К. : «Кондор», 2011. - 212с.
12. Мелень О.В. Інноваційні та інвестиційні процеси на промислових підприємствах України: сучасний стан і передумови: монографія - Харків : 2014. - 376 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

13. Офіційний портал Верховної Ради України: Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>
14. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua

Текст лекції

1. Матеріально-технічне забезпечення інвестиційного проекту

В період освоєння інвестицій та виконання будівельно-монтажних робіт інвестор зацікавлений в удосконаленні проектних рішень, впровадженні нових прогресивних науково-технічних досягнень, економному використанні всіх ресурсів та, як наслідок, в підвищенні ефективності виробництва.

Матеріально-технічне забезпечення інвестиційного проекту — складний процес, який включає визначення потреб у ресурсах (матеріалах, výroбах і технічних засобах), організацію збалансованості їх обсягів з виробництвом, розміщення замовлень на поставку та узгодження строків поставок з виробниками і постачальниками.

Основним завданням матеріально-технічного забезпечення є своєчасне, повне та комплектне постачання будівництва і майбутнього виробництва всіма необхідними видами матеріально-технічних ресурсів. При цьому організація складського господарства та пов'язаних з ним вантажно-розвантажувальних робіт на підприємствах виробників та будівництвах споживачів є невід'ємною частиною системи матеріально-технічного забезпечення.

В системі заходів, направлених на розвиток матеріально-технічного забезпечення, слід приділяти увагу заходам щодо зниження затрат палива та енергії, впровадження нових ресурсозберігаючих технологій, менш ресурсоємних видів продукції.

У інвестиційній сфері капітальне будівництво є основним споживачем матеріальних ресурсів. Постачання будівництва проводиться шляхом придбання матеріальних і технічних ресурсів безпосередньо у виробників або через фірми-посередники.

Успішне виконання виробничої програми будівництва та передусім, своєчасне введення у дію виробничих потужностей та об'єктів, а також досягнення високих техніко-економічних показників в діяльності будівельних організацій та підвищення ефективності будівельного виробництва залежить від безперебійного та комплектного забезпечення будівництва матеріально-технічними ресурсами зі сторони компаній, постачальників, відповідних підрозділів будівельних організацій та замовників.

Основними оперативними підрозділами забезпечення будівництв матеріально-технічними ресурсами стають посередницькі товарно-сировинні компанії по заготівлі та збуту будівельних матеріалів. Вони приймають участь у матеріально-технічному забезпеченні, головним чином, об'єктів будівництва державного контракту, агропромислового та оборонного комплексів, які фінансуються з держбюджету. Матеріально-технічні ресурси для інших будівництв замовники та підрядники купують на ринках самостійно, шляхом встановлення прямих зв'язків з виробниками та в оптовій торгівлі.

Закупівля і поставка – це заходи, спрямовані на забезпечення проектів ресурсами, майном, товарами, виконанням робіт, передачею результатів інтелектуальної власності, пов'язаної з конкретним продуктом.

Закупівля є частиною господарських відносин, а основною формою організації та регулювання відносин між учасниками при здійсненні закупівель є договір – угода сторін.

Договір поставки – це договір, згідно з яким постачальник зобов'язується в обумовлені терміни передати у власність покупцю товар, призначений для підприємницької діяльності чи інших цілей, не пов'язаних з особистим споживанням, а покупець зобов'язується прийняти товар і сплатити за нього визначену ціну.

2. Етапи прийняття інвестором виконаних робіт і готових об'єктів

Після проведення пусконаладжувальних робіт, які проводяться в процесі монтажу обладнання, під час введення об'єкта в експлуатацію, а іноді і в післяпусковий період настає дуже відповідальний етап інвестиційного процесу — введення в дію виробничих потужностей і реалізація будь-яких інших інвестиційних проектів. В Україні діє порядок, встановлений Кабінетом Міністрів відповідно до чинного законодавства, який передбачає кілька стадій прийомки виконаних робіт і готових об'єктів. Можна виокремити три з них.

1) Прийом від інвестора (замовника) підрядником:

- будівельного майданчика для освоєння;
- затвердженої проектно-кошторисної документації, робочої документації і іншої технічної документації;
- технологічного і іншого обладнання для монтажу в проектному положенні і інше.

2) Прийом від підрядника інвестором (замовником) або робочою комісією замовника:

- виконаних робіт, конструктивних елементів, етапів, готової будівельної продукції;
- прийом робіт, що приховуються наступними роботами, зі складанням відповідних актів;
- попередній прийом конструктивних етапів для підтвердження технічної готовності до виконання наступних робіт;
- прийом робочою комісією повністю закінчених монтажем установок, машин і агрегатів для комплексного випробування і пусконаладжувальних робіт;
- прийом робочими комісіями в експлуатацію закінчених окремо стоячих приміщень і споруд, вмонтованих чи прибудованих приміщень виробничого чи допоміжного призначення, що входить до складу об'єкту та ін.

3) Прийом від інвестора (замовника) Державною приймальною комісією закінченого будівництвом підприємства і пускового комплексу, черги, об'єкту.

До прийому об'єктів державною приймальною комісією вони повинні прийматися робочими комісіями, призначеними інвестором (замовником).

Робоча комісія призначається не пізніше п'яти днів після отримання письмового повідомлення генпідрядника про готовність об'єкту до прийому.

Усунення недоліків здійснюється підрядником у межах гарантійних строків:

- для змонтованого обладнання та електромонтажних робіт – протягом 6-ти місяців;
- загально-будівельних робіт – протягом одного року з дня передачі об'єкту в експлуатацію;
- по житлових будинках – протягом 2-х років.

Проте звичайно виявлені робочою комісією недоліки в процесі будівництва повинні бути усунені до введення об'єкта в експлуатацію.

Всі недоліки і дефекти ліквідуються генпідрядником за його рахунок.

Порядок призначення Державної приймальної комісії встановлюється Кабінетом Міністрів України в залежності від важливості і вартості об'єктів, які здаються в експлуатацію. Призначення відбуваються завчасно, але не пізніше чим за 3 місяці для виробничих об'єктів і за 30 днів – для житлово-цивільних.

Головою комісії призначаються керівні працівники Кабінету Міністрів, міністерств, корпорацій і консорціумів.

Державна комісія повинна представити органу, що її призначив, акт про прийняття об'єкта, а в разі відмови – аргументований висновок. Цей державний орган повинен затвердити акт не пізніше тижня для житлово-цивільних будівель і місяця – для об'єктів виробничого призначення, але датою введення в експлуатацію об'єкта та прийняття на баланс інвестора виробничих фондів вважається дата підписання акта Державною приймальною комісією.